

RUDOLF PAVLEK

IZGRADNJA HRVATSKE MLADEŽI

(PRVI DIO PRIRUČNIKA USTAŠKE MLADEŽI)

ZAGREB 1941.

HRVATSKA MLADEŽ

Mladi i svježi, biološki zdravi Hrvatski narod, narod s državom od 7 milijuna ima mnogobrojnu mladež. Svu tu mladež koja živi u selima, gradićima i gradovima, treba pripremiti za nove zadatke koje će hrvatski narod imati u novoj Evropi, a prije toga treba je oteti nedavnoj prošlosti, koja je sva u znaku trule demokracije i žido-marksizma. Osim toga većina te mladeži živi u teškim društvenim prilikama, koje je upropaštavaju i ćudoredno i tjelesno. Novo hrvatsko pokoljenje treba izvući iz blata koje se sakupilo tokom zadnjih desetljeća i na podlozi hrvatskih tradicija stvoriti novo stvaralačko pokoljenje na temelju Ustaških načela.

ČIMBENICI (FAKTORI) IZGRADNJE

Pojedinac je proizvod vanjskih čimbenika s jedne strane, te unutrašnjih s druge strane. Kod izgradnje čovjeka moramo oblikovati sami vanjske čimbenike, u koliko je to moguće.

Tu vrši odlučan utjecaj najprije obitelj. Zamislite: od prvih časova, odkako je dijete došlo u doticaj sa vanjskim svijetom, pa sve do časa kad je došlo na ulicu ili u školu, stoji pod dojmom odnošaja i načina života u obitelji i njezinom najužem krugu. To je njegova prva životna sredina koja oblikuje njegovu ličnost. Tek poslije dolazi škola, radionica, ulica i t. d. Sve to možemo obuhvatiti imenom: radna i društvena sredina. Ta dva čimbenika vrše najodlučniji utjecaj na oblikovanju ličnosti pojedinca i masa. Bezuspješno je — u izgradnji hrvatske mladeži - izvući pojedinca iz njegove društvene i radne sredine na tri do četiri sata u tjednu, stvoriti oko njega drugačiju atmosferu i' graditi kroz to vrijeme nešto, što će društvena i radna sredina čitav tjedan razarati.

Što je to životna sredina jednog čovjeka?

- To su svi ljudi, sve pojave i sve stvari s kojima čovjek svakodnevno dolazi u doticaj. Naravno da većina ljudi stoji u oblikovanju svoje ličnosti pod pretežnim utjecajem životne sredine.

U gradu je radna i društvena sredina različita, čovjek radi na dan osam sati ili više u jednoj radionici, tvornici, uredu i si. Sve ostalo vrijeme provede u posve drugoj sredini. Ta druga sredina je njegova društvena sredina.

Učenik provede jedan dio svog dnevnog vremena u školi a ostali dio u kući, na ulici, u kinu, kazalištu, na izletima i t. d.

Radnik ili naučnik provede jedan dio dana u radionici a drugi u svojoj društvenoj sredini gdje se kreće u slobodnom vremenu.

Seljački mladić provede veći dio svog života medju svojim ukućanima i susjedima, i njegova društvena i radna sredina su redovito iste.

Životna sredina, t. j. radna i društvena sredina oblikuju ličnost čovjeka iz mase. Kod učeničke mladeži moramo još nadodati književnost, koja vrši velik utjecaj na nazore te mladeži. To je činjenica, i ako ne pazimo na tu činjenicu, moglo bi nam se dogoditi, da u izgradnji novog hrvatskog pokoljenja obavljamo uzaludan posao.

I. SELJAČKA MLADEŽ

Govori se u vezi sa selom o t. zv. samonikloj uljudbi. Ne ćemo zanijekati tu uljudbu ali jedno moramo istaknuti:

Da bi jedna uljudba bila sposobna za samostalan život, mora teći usporedno s općom uljudbom, ili mora biti uspješno povezana sa tom uljudbom. Govorilo se o seljačkoj samonikloj uljudbi, kao da je ona sposobna da bude namjesto opće evropske uljudbe, ali je jasno da je to nemoguće. Ne ćemo dakle zanijekati hrvatsku samoniklu uljudbu, ali ćemo nastojati da je spojimo sa općom uljudbom europskog Zapada.

Seljačka mladež živi u posebnim prilikama. Ona ima vrlo malo doticaja sa evropskom uljudbom. Njezin je vidokrug u posve drugom području, nego vidokrug gradske mladeži. Njezina životna sredina je selo. Ta seljačka mladež ide na pašu, pomalo pomaže u kući, a onih par godina pučke škole vrlo brzo izbljede tako, da često nalazimo nepismenih koji su svršili pučku školu. Sve mane te sredine vrše stalni utjecaj na seljačku mladež, i ona se izgrađuje i oblikuje u toj sredini.

Koja se pitanja (problemi) postavljaju kod odgoja seljačke mladeži?

- Dati im sve ono što im manjka i što im ne daje njihova životna sredina.

-Učiniti ih djelatnim borcima protiv mana njihove životne sredine, t. j. učiniti ih apostolima, ustaške misli.

Na dvije stvari moramo naročito paziti kod odgoja seljačke mladeži:

- Prvo, moramo imati u vidu, da seljačku mladež ne treba učiniti gradjanima, nego oni trebaju ostati seljaci, ali prosvijetljeni i svijesni seljaci Ustaške Hrvatske.

- Drugo, da se mladež ne trga posve iz sredine u kojoj živi i da se ne stvore iz starih i mladih dva neprijateljska tabora, jer bi to otežavalo politički život na selu.

II. RADNIČKA MLADEŽ

Život radničke mladeži je posebno pun pogibelji za njihovo tjelesno i duševno zdravlje, Radnička obitelj je uslijed teških društvenih prilika rastrovana. Zato radničko dijete zapravo ni ne živi u svojoj obitelji, nego samo spava i jede, a često puta ni to. Koji su utisci, koje on od najmladjih dana ima od svoje obitelji? Umorna i izgladnjela lica oca i majke koji preko dana rade, mračne i nezdrave rupe u kojima stanuje, ogorčenost na život i nepravde koje u njemu vladaju, česte svadje i tučnjave. Nema tu topline obiteljskog ognjišta, nema plemenitosti u postupcima oca prema majci, nema ničega što čovjeka čini boljim. Zar radnička mladež može doći do spoznaje o svojoj narodnoj zajednici koju treba voliti, zar može doći do spoznaje o smislu vlastitog života u odnosu prema toj narodnoj zajednici, prema ljudskom društvu i prema vječnosti?

Radničko dijete prepušteno je ulici od prvih dana kako je prohodalo. Ništa nema u njegovoj obitelji, što bi ga privuklo osim nagona za jelom i spavanjem. Ono je stanovnik ulice zajedno sa sebi sličnima, ono tu bere slučajne utiske, stiče znanje koje ga ne može učiniti korisnim za

društvo nego samo nametnikom i ološem. Tu ne može ništa pomoći ono par godina pučke škole koje ono smatra nepotrebnom gnjavažom i nastoji joj izbjeći.

Ta mladež stiže samo neku okretnost u gradskom životu, i to je sve. Sve ostalo što čini čovjeka: um, volja, srce, tijelo, sve je to zapušteno i krivo izgrađeno.

Posebno pitanje jesu naučnici. Mnogo je već o tome pisano, a sve se u glavnom sastoji u slijedećem: Biti naučnik jest najomraženije. U doba kad se oblikuje duša mladića, mora dobar dio naučnika proći najgoru mučionu koja ih ponizuje i zapostavlja njihovu duševnost. To se dešava u tako mnogo slučajeva, da možemo reći da je to općenito. Nije dakle čudo da su naučnici najplodnije tlo za komunističku promičbu. Istina, na području odnošaja naučnika i poslodavca država ne može sve urediti, jer je odnošaj između poslodavca i naučnika ne samo službeni, nego je to odnošaj starijega, odgojitelja i učitelja, prema mladjem, učeniku a taj odnošaj ovisi o ličnosti jednoga i drugoga. Ali ipak imade mnogo pitanja, koja se dadu urediti samo tako,, da država zahvati u to pitanje. Ostalo je posao organizacije.

Treba uočiti važnost ove činjenice:

Naučnici postaju obrtnici, najvažniji stalež gradjanstva. Zato treba naučnicima i njihovoj izgradnji posvetiti punu pažnju i izgraditi iz njih svjesni i staloženi obrtnički stalež, koji može biti najpozitivniji d:o gradskog stanovništva i jaka potpora Ustaškog pokreta.

Koje su naše zadaće kod odgoja radničke mladeži?

- Država će omogućiti bolji život radničkim obiteljima i poboljšati njihovo društveno stanje. Time će se ojačati radnička obitelj a po tom i radnički naraštaj.

- Radničkoj mladeži treba dati moralno uporište za novi život u Ustaškoj Hrvatskoj. Stvoriti svijest o njihovom pozivu u narodnoj zajednici, u ljudskom društvu i u vječnosti. Probuditi u nj;ma plemeniti ponos zbog važnosti njihova rada za ljudsko društvo.

- Uzgojiti u radničkoj mladeži osjećaj za ono što je lijepo i što je plemenito.

- Uzgojiti u njima osjećaj za poduzeće u kome rade, tako da se odnošaj poslodavca i radnika stavi na drugi temelj, nego što je bilo do sada: ne samo zakon i natezanje oko zakonskih članaka, nego duh prijateljskog odnošaja, zajedničke ljubavi prema poslu kojega obavljaju. Time ćemo stvoriti preduvjete za novi društveni poredak koji se ostvaruje ne samo zakonima, već i izgrađenim ljudima.

- Stvoriti u njima vojničke vrline, jako, skladno, razvijeno i okretno tijelo, borbenost u obrani Hrvatske Države i ustaškog poredka.

- Uzgojiti u radničkoj mladeži smisao za obiteljski život i želju da osnuju vlastito zdravo ognjište.

III. UČENIČKA MLADEŽ

Poznato je da teške kušnje, koje smo proživjeli od 1918. do 10. IV. 1941., imamo zahvaliti inteligenciji. Ta je inteligencija bila krivo politički izgrađena, njezini pogledi krivo

usmjereni. Budući da je inteligencija neosporno vodeći sloj naroda, imamo pogrešnoj političkoj izgradnji zahvaliti vrludanja i nesreće koje su snašle Hrvatski narod.

Uopće je razvoj prijeratnih i poslijeratnih desetljeća oko prijašnjeg svjetskog rata, nesretno zahvatio baš učeničku mladež. Slobodno zidarstvo, naprednjaštvo iz Praga, kasnije socijalizam i komunizam, stvorili su pravu pustoš u dušama učeničke mladeži, iz koje se regrutirao najgori sloj naroda, kojega je otac Domovine zvao »Slavosrbi«, »prodane mješine« i t. d. Ti su ljudi 1918. godine učinili najgoru izdaju hrvatskog naroda, koja se nažalost produžila i kasnije, kad je izgledalo, da je i tako zvano vodstvo hrvatskog naroda prekinulo s bolesnim pojavama u hrvatskom javnom životu.

Čitava pokoljenja intelektualne mladeži odgajala su se u tom duhu i to je do punog izražaja došlo u godinama poslije 1918.

Mladež, kod koje su prekinuli vezu sa tradicijama hrvatskog naroda, bila je plodno tlo za jugoslavensku i komunističku promičbu odnarođivanja.

Književnost, i to posebno prevodna, išla je takodjer u tom smjeru, i vršila svoj razorni utjecaj na intelektualnu mladež. Uskoro su iz škole počeli izlaziti u masama ljudi s materijalističkim nazorom na svijet i život, bez narodnog ponosa i svijesti, bez morala i bez kičme. Ljudi, koji su se tobože zgražali nad sudbinom kineskog radnika, ali su zaboravili pogledati oko sebe, kako živi vlastiti seljak i radnik; koji su pročitali čitavu književnost svijeta, ali nisu ništa dobra učinili za narod i čovječanstvo, ni za svog bližnjega.

Većinom se pak u mase intelektualne mladosti uvukao duh lagodnog života, izbjegavanja dužnosti, traženja užitaka za koje nisu dozreli, ljenčarenja i izbjegavanja tjelesnih napora, osim ukoliko se nije neograničeno i jednostrano tjerao šport. Sustav života je bio takav, da se učeničkoj mladeži upravo onemogućavalo pravilan duševni i tjelesni razvoj.

Zamislite petoškolca, gradskog dečka, sina »bolje« obitelji, koji spava čim duže može. Ni cipele sam ne čisti, jer mu je to načinila već služavka. Zatim dolazi sjedenje u školi pa obilan objed, obično nezdrav za mladića u pubertetu, pa opet sjedenje ili besposlena šetnja ulicama, žurevi, izleti i slično. Sve je to obilno ispunjeno utiscima, koje pruža ulica, škola i drugo. Sve je to puno seksusa kojega i onako kod prosječnog dečka u pubertetu ne treba buditi. Što se iz toga razvija? Mekušac u svakom pogledu, bolesno seksualan čovjek, lijenčina koja hoće živjeti na radu drugih, beznačajan tip i bezkičmenjak. Takove je eto ljude dobrim dijelom slala srednja škola u život, da vode hrvatski narod. Takovi su eto ljudi izdavali hrvatski narod i vodili ga iz nevolje u nevolju.

Naravno da intelektualci, koji su izašli iz takove intelektualne omladine, nisu mogli shvatiti i izvršiti svoje narodne i društvene dužnosti i odgovornosti, koje su baš za vodeći sloj naroda najteže i najsudbonosnije.

S obzirom na duh nametničkog života, koji je zavladao među učeničkom mladeži, možemo razumjeti, da je stalež školovanih ljudi izgubio mnogo povjerenja među narodom, da je stupio u službu kapitalizma i gotovo se poistovjetio sa njime.

Koje su dakle glavne zadaće izgradnje s obzirom na učeničku mladež?

- Premda se učenička mladež već u srednjim školama, a pogotovo kasnije osposobljuje za posebna zvanja (specializacija), ipak svaki čovjek, a posebno školovan, mora imati izgrađen i

jasan svjetovni nazor, mora znati koje je njegovo poslanje u društvu i narodu. Taj nazor na svijet treba biti u skladu sa tradicijama hrvatskog naroda, cjelovit i izgradjen.

- Treba izbjegavati pojavu »bolesnog intelektualizma«, raznih literata i tako zvanih »bucherwurma«. Ima mladića koji se znadu tako uživiti u knjige, da izgube smisao za stvarnost i život. U mladeži treba odgajati smisao za stvarni rad, za praktične znanosti koje su potrebne hrvatskoj državi, a filozofska naobrazba ne smije iz mladeži stvoriti smušenjake, koji se utvaraju da su veliki filozofi, od kojih svaki imade svoje vlastite poglede. Raznim znanostima i književnošću će se posebno baviti samo sposobni pojedinci, i to više-manje privatno, a ne smiju svojim sklonostima gnjaviti ostale.

Intelektualnu mladež treba priviknuti i na tjelesni rad, dati joj tjelesni uzgoj, jer je to potreba skladno (harmonično) razvijenog čovjeka. Nepravilan odgoj u tom pogledu je bio uzrok mnogih bolesnih pojava u duševnom životu učeničke mladeži.

- U pogledu društvoavnog uzgoja ne treba se toliko baviti teorijom, koliko primjerom pokazati da treba cijeliti tjelesni rad i međusobnim saobraćajem sa radnicima i seljacima naučiti učeničku mladež, da cijene seljake i radnike i da ih razumiju. To je najvažnije od svega i u životu će o tome ovisiti, da li su klasne razlike izbrisane ili još postoje.

- S obzirom na to, da će Hrvatska trebati u budućnosti mnogo tehničkih stručnjaka, treba dati mogućnosti djačkoj mladeži i to u vezi sa školom, da se bavi mjesto nogometom, šlagerima, sakupljanjem maraka i sličnim besmislenostima, gradnjom fizikalnih sprava, malih strojeva, avionskih modela, modela brodova, kemijskim pokusima i slično. To ne znači da treba zanemariti duhovni odgoj.

- Učeničku mladež treba odgajati za izabrane postrojbe Hrvatskog Domobranstva i Ustaške vojnice i to uzgajanjem stege na sastancima, taborima i t. d.

- Treba ukloniti iz škole i ulice sve što smeta zdravom i prirodnom odgoju hrvatske mladeži, jer je posebno učenička mladež stajala pod utjecajem demokratske i marksističke promičbe u školi, i isto takve promičbe te pornografije na ulici.

IV. NAŠI NAČINI (METODE) IZGRADNJE

Izgradjujemo čovjeka usmjerenog prema Bogu i vječnosti. Čovjeka koji je član svoje narodne zajednice i za nju živi. Čovjeka koji ne smeta zajednici nego joj koristi, koji misli kao čitav narod, ali koji je ujedno jaka ličnost, vrijednost sama za sebe. Čovjeka s izgradjenim umom, naobraženog, s pravilno izgradjenim osjećajima, jakom voljom i tjelesno zdravog i jakog. Čovjeka, koji svoje zvanje gleda kao najvažniji rad za Hrvatsku. Koji je u svom zvanju pun poleta i težnje da hrvatski narod bude prvi na svijetu. Čovjeka, koji je hrvatski Ustaša, uvijek spreman da krvlju brani ono, što je mišicama stvorio.

Borbenog, odlučnog i beskompromisnog.

Izgradjujemo radnike i ratnike. Takovo mora biti novo hrvatsko pokoljenje, i ako bude takovo onda će biti ustaško, onda će Država hrvatska, biti uzor, a Narod hrvatski će biti po svojoj vrijednosti i blagostanju, a i po onom, što daje zajednici naroda — prvi na svijetu! A narod,

kao i pojedinac, koji ne želi biti po svojoj vrijednosti prvi na svijetu, zaslužuje da ga zapostavljaju i manje vrijedni od njega.

To je cilj naše izgradnje a sada da vidimo puteve te izgradnje.

A. APOSTOLAT

Rekli smo da je najvažnije u izgradnji jednog mladog čovjeka njegova radna i društvena sredina. Da bi čovjeka izgradili, trebamo prije svega vršiti utjecaj na tu njegovu životnu sredinu, jer bi nam inače posao mogao biti uzaludan.

Težak je posao istrgnuti mladića od utjecaja njegove radne i društvene sredine. Može se dogoditi, da on ostane napušten i bespomoćan, i da ga drugovi bojkotiraju. Zato treba u mladeži pobuditi želju, da oni nameću svoje mišljenje i svoje ustaške nazore drugima i da vode javno mišljenje svoje okoline. To bismo mogli nazvati promičbom, ali time nije posve pogodjeno ono što se misli pod time. Ta naime promičba ne smije biti nametljiva, očita kao obično, ona se mora sastojati više u djelovanju primjerom u pomaganju drugima, tako da se neprimjetno steknu simpatije okoline za ideje koje zastupa jedan Ustaša. To bismo prije mogli nazvati apostolatom, i tim je izrazom bolje pogodjen smisao.

Apostolat, koji mora doći do izražaja i u debatama koje se obično vode medju ljudima, najbolja je metoda pojedinačne samoizgradnje, jer svaki član Ustaške mladeži, kojega smo za ovakav apostolat dobili, nastojati će produbiti svoje znanje o ustaškim načelima i o svemu, a osim toga biti će prisiljen da u životu pokaže primjerom što znače ustaška načela.

Treba dakle mladež staviti u djelatnu, ali promišljenu i taktičnu borbu sa zabludama sredine u kojoj žive i u kojoj rade ili se sprema za život. A takovih zabluda u sredini u kojoj se kreće Ustaška mladež, ima dosta. Ima ih dapače i medju onima, koji politički pripadaju Ustaškom pokretu. Idejni preobražaj hrvatskog naroda, gdje je tako dugo haraćila demokracija sa svim svojim bolestima, zahtijeva mučan i dug posao. Treba računati, da ćemo medju mladeži imati mnoštvo takovih zabluda, koje je ta mladež usisala od svoje sredine. Zato ni ona ne će biti sva uporabiva u apostolatu, nego samo odabrani pojedinci.

Naravno, da apostolat dolazi u većini slučajeva u obzir samo kod Starčevićeve mladeži, ali možemo uspješno upotrijebiti i one najmladje, što će na njih odgojno djelovati, ako se pametno provede.

B. POJEDINAČNI (INDIVIDUALNI) I MASOVNI ODGOJ

Liberalizam (slobodarstvo), individualizam (naglašanje pojedinca i nebriga za zajednicu), demokracija i ostale bolesti. stare Evrope su se sve svodile na jedno: razuzdavanje čovjeka. To je lažna sloboda, koja nas je uvalila u zlo, protiv kojega se bore mladi i zdravi narodi u težnji za opstankom i napredkom.

Ideal odgoja nekada je bio, da svaki sam sebe odgaja. Odgoj je uopće bio prepušten samovolji pojedinaca, jer se u toj individualističkoj državi smatralo, da pojedincu treba čim manje ograničiti slobodu odlučivanja sa samim sobom. To je bio pojedinačni, individualni odgoj koji ne bi bio loš, da se je pazilo na interese zajednice. Ali, jer se na to nije pazilo i jer se je dapače

mislilo da je neka odlika, ako svatko ima posebno mišljenje, nastala je demokratska zbrka, u kojoj su bezobzirni i lukavi pojedinci lovili u mutnom.

Mase su se nekada odgajale, ili bolje reći kvarile, demagogijom, t. j. lažnim obećavanjima i zavaravanjima masa po onima, koji su htjeli doći do vlasti.

Danas vidimo, da se u novom evropskom poretku velika pažnja daje odgoju masa, i to najviše pomoću promičbe, zatim govorima, kinom, krugovalom i t. d. Taj odgoj provodi država i time hoće narodne mase pripraviti na izvršavanje zadataka koje država ima.

Time se postizava jedinstveno javno mišljenje, tako zvani »Gleichschaltung«, koje je potrebno, da se ujedine sve narodne snage.

Još je nešto potrebno istaknuti, kad se govori o pojedinačnom i masovnom odgoju. Kod pojedinačnog odgoja se nastoji svakoga odgojiti tako, da taj pojedinac ima svoje vlastito gledanje na sve, da se oblikuje njegova nutrina i njegova ličnost. Kod masovnog se odgoja ide više za tim, da se stvori neko javno mišljenje i onda pojedinac stoji pod uticajem toga javnog mišljenja, premda se kod toga njegova nutrina možda nije bitno promijenila.

Ako se nekada griješilo, što se u pojedinačnom odgoju nije pazilo na zajednicu, ne smijemo danas pogriješiti da uvedemo samo masovni odgoj bez izgradnje jakih ličnosti, koje ne misle nešto zato, jer tako svi ostali misle, nego zato, jer je to njihovo duboko unutrašnje uvjerenje. O jakim izgradjenim pojedincima ovisi snaga Ustaškog pokreta.

U ustaškoj državi provodit će država odgoj masa, jer moderna država ne može bez toga izvršavati svoje zadatke. Ali Ustaški pokret i Ustaška mladež mora izgradjivati osvjedočene Ustaše, duboko prožete ustaškim duhom, a ne samo površno zahvaćene promičbom. Svaki Ustaša mora znati misliti svojom glavom, mora gledati vlastitim očima, ali svi moraju misliti i gledati tako, kako zahtjeva interes hrvatskog naroda. Time, što svaki samostalno misli i stvara sudove, ne znači da zato mora drugačije misliti nego drugi. A ako se komu Ustaši dogodi, da nešto drugačije misli nego Poglavnik, onda neka svaki radije pomisli, da se je on sam zabunio ili pogriješio, nego da se je tu Poglavnik zabunio ili pogriješio.

U tom smislu treba odgajati ustašku mladež. Naravno, da će ovakav pojedinačni odgoj doći do izražaja najviše kod Starčevićeve mladeži, a posebno kod vodja, koji trebaju zaista biti izgradjeni i pouzdani, jer o njima ovisi kakvoća mladeži koju vode.

C. MLADEŽ IZGRADUJE SAMA SEBE

Kad se govori o načinu naše izgradnje treba naglasiti još jednu stvar; treba postignuti da samu mladež zaposlimo, na vlastitoj izgradnji. Inače bi naša organizacija Ustaške mladeži bila škola, kako se škola obično shvaća: sa učiteljima, koji rade zato je od toga žive, i mladeži koja ide u školu jer mora.

Zato će se čim više nastojati, da dužnostnici a naročito voditelji radnih jedinica budu iz redova same mladeži. Možda taj odgoj i neće biti tako cjelovit i savršen, ali će takav rad biti pun oduševljenja i volje da se zaista stvori jedno novo pokoljenje. Osim toga takovim sudjelovanjem mladeži u odgojnom radu dobiti ćemo izgradjene i spremne pojedince, čija će vrijednost iskočiti u kasnijem životu. Tako ćemo dobiti elitu koja nam je potrebna. Mladež u

tom slučaju pristupa posve drugačije čitavoj stvari, nego onda kad se radi o nečem službenom i prisilnom, nečem što dolazi odozgora.

Osim toga takav se rad ne može smatrati odgojem, nego samo izobrazbom. A izobrazba se dobiva u školi. U organizaciji mladeži je najvažnije odgoj. Ona zato i postoji da se nadopuni rad u školi, koja je dosada promašila u samom odgoju.

Država i pokret staviti će na raspolaganje mladeži sve što je moguće. Ako se je prije radilo ne samo bez potpore nego i uz progon vlasti, pa se ipak uspijevalo, onda će sama mladež raditi i sada uz potporu, ali i uz razumljivi nadzor. Treba nastojati da se mladež zaista zanima za taj rad i da sam rad, a i uspjehe toga rada smatra svojim djelom. Ako se to postigne, mnogo se je postiglo, i stvoren je važni preduvjet za uspjeh.

V. NAČELNE SMJERNICE

A. NARODNI I DRUŠTVOVNI ODGOJ

Glavničarstvu (kapitalizmu), koje je nastalo iz liberalizma i koje je prijetilo razoriti europsku uljudbu, suprotstavio se marksizam. Marksizam je međjutim počivao zapravo na istim načelima, koje su se razvile iz liberalizma, i stvorile glavničarski društveni poredak.

Marksizam je htio uništiti sve one društvene ustanove i vrednote, koje je glavničarstvo izobličilo. Time on nije mogao stvoriti bolji društveni poredak, nego samo uništiti ono, što je vjekovima stvorila europska uljudba.

Marksizam i glavničarstvo počivaju dakle na istim načelima. Oboje pripadaju prošlosti i njima se suprotstavlja suvremeni zdravi nacionalizam probudjenih europskih naroda, koji će uspostaviti stare vrednote Zapada i zdravim narodnim snagama stvoriti novi i bolji poredak.

Mladež je, a posebno učenička i naučnička, bila izvrgnuta razornoj komunističkoj promičbi. Silna prevodna književnost i to ponajviše židovska, koja je preplavila naše tržište rušila je u mladeži sve što ju je povezivalo sa narodom i njegovom prošlošću. Nju je privlačila t. zv. »socijalnost« te književnosti, i omladina je postala najprije »socijalna«, ali samo književno, a zatim i komunistička. Dok je srednjoškolac plakao nad knjigom i zgražao se nad životom španjolskog radnika, nije ni opažao da on živi među seljacima i radnicima i od tih istih seljaka i radnika, koji su uslijed toga što nisu imali svoje hrvatske države živjeli u strahovitim životnim i društvenim prilikama. On je u sebi kovao prevratne misli i zaboravio da je to prazno umovanje, ako nije spojeno sa ljubavi prema narodu i radom za uspostavu takove hrvatske države, u kojoj će svaki Hrvat imati život dostojan čovjeka.

Beogradski su vlastodršci uspjeli u jednom dijelu mladeži uništiti narodni ponos, osjećaj za narodnu čast, glas njezine krvi. Ali ogroman dio mladeži, iako je bio pokvaren sredinom u kojoj je živio, ipak je glas svoje krvi osjetio i sudjelovao u ustaškoj revoluciji. On je osjetio snagu krvi svoga naroda, on je spoznao, da je jedino snaga te krvi i vrednota koju predstavlja ta naša krv, dosta jaka, da stavi u pokret sve, da stvori državu i da je jedini hrvatski nacionalizam, pravi hrvatski nacionalizam kadar stvoriti novi, i, što je najvažnije, bolji društveni red. U tome je naime pitanje novog poredka. A bolje se može stvoriti samo na vrednotama hrvatskog nacionalizma koji je isto toliko »socijalan«, koliko je »nacionalan«.

U tom je novost našeg shvatanja »socijalnosti« ili bolje društvočnosti, koje nije papirnato, književno i osjećajno, nego stvarno. Ima i osjećajnosti u našem stavu! Mi trebamo i srcem, a ne samo umom, voliti narod, njegovu prošlost sadašnjost i budućnost, mi trebamo i srcem voliti svoga bližnjega, sve bijedne i potlačene, ali se to mora temeljiti na svijesti o snagama koje se nalaze u hrvatskom narodu i na svijesti da bez hrvatske države nema ni budućnosti hrvatskog naroda; hrvatske države opet nema, ako seljak i radnik nema onakav društveni položaj, koji zaslužuje svojom ulogom koju vrši u narodnoj zajednici. To je suvremeni nacionalizam, a ustaški je pokret pokret suvremenog nacionalizma.

Koja je razlika između nacionalizma i rodoljublja?

Rodoljublje ili domoljublje (patriotizam) je ljubav prema narodu. Ono je stvar osjećajnosti. Ono mora biti odlika svakog Hrvata. Nacionalizam je stvar svijesti, uma. Nacionalizam je svijest o narodu, njegovoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Nacionalizam je svijest o idealima, o poslanju (misiji) i zadaćama jednoga naroda. Nacionalizam zahtijeva od nas da radimo na ostvarenju ideala i poslanja jednog naroda.

Po suvremenom nacionalizmu ima narod svoje unutarnje i vanjsko poslanje. Unutarnje njegovo poslanje jest: ostvariti napredak i najveću mogućnost opstanka za sve članove narodne zajednice. Vanjsko poslanje jest: stvaranje vrednota i davanje europskoj uljudbi, zatim vojnička i gospodarska uloga koju vrši na svom sektoru zemlje. Narod se ne može ni ne smije ograditi kineskim zidom. On je upućen na svoje susjede, kao što su i oni upućeni na njega. Izvršavanje unutarnjeg poslanja države opravdanje je opstanka države prema članovima te zajednice. Izvršavanje vanjskog poslanja je opravdanje opstanka te države prema drugim državama. Tako to mora biti u novom svjetskom poredku. Ako jedna država ne daje svim svojim podanicima pravedan društveni položaj i mogućnost opstanka, onda je podanici ne trebaju. Ako jedna država ne proizvodi nikakva uljudbena dobra i vrednote, ako izazivlje međunarodne sukobe, ako ima nezasitni tek za tuđim područjima, onda nije potrebna i svi će nastojati da je uklone kao smetnju napredku u tom dijelu zemlje. Isto tako, ako nije sposoban iskoristiti dobra, koja joj pruža zemlja. To je bio slučaj i sa bivšom Jugoslavijom.

Hrvatska mladež treba biti odgojena tako da si bude svjesna unutarnjeg i vanjskog poslanja hrvatskog naroda u svojoj hrvatskoj državi. Ona treba znati, da hrvatski narod, kako je naučao Otac Domovine, nije mogao ispuniti svoje poslanje dok nije imao svoje države. Ona mora znati da je poslanje hrvatskog naroda odredila njegova povijest u kojoj je već kralj Zvonimir bio zaštitnikom »udovica i sirota«, u kojoj je Hrvatska bila »antemurale christianitatis« (predziđe kršćanstva), što je kasnije još točnije izrekao Šufflaj; da to poslanje određuje njegovo seljačstvo, koje stvara iz zemlje nova dobra.

Ona mora znati da je to poslanje shvatio ustaški pokret, i da ga ostvaruje. Ona konačno mora spoznati, da o tome, kako će ona upoznati i, izvršavati u svom budućem djelovanju to poslanje i svoju ulogu u tome, ovisi i to, da li će novi svjetski poredak trebati hrvatski narod i hrvatsku državu, i prema tome zaštićivati je i pružati joj dobra koja stvaraju drugi narodi u tom novom poredku.

Narodni i društveni odgoj ne mogu se odijeliti. Tim se odgojem mora izgraditi mladež koja će izvršavati u narodnoj zajednici razne poslove, ali će uživati jednake prednosti od opstanka hrvatske države, i biti prožeta jednakim ustaškim duhom i odlučnošću da zajednički brani i krvlju čuva ono što je stvorila. Svijest o jednoj zajednici, koja nas spaja, mora biti jača od

svijesti pripadnosti raznih staleža kojima pripadamo. To se treba očitovati i u međusobnom odnošaju mladeži raznih staleža.

Zasada, dok još nisu odstranjene »klasne« razlike, a savršeno se to neće nikada ni provesti, treba u mladeži probuditi goruću ljubav prema bjednijim članovima narodne zajednice i želju da im se djelotvorno pomogne. Razlika u imetku ne treba biti razlogom razlike u društvenom položaju. Čovjeka treba suditi po značaju i po radu, a ne po imovnom stanju, koje možda nije on sam ni stvorio.

Osim toga treba ustaška mladež dobro upoznati načela ustaškog pokreta na području stvaranja novog društvenog poredka. Treba upamtiti: Bez duhovne revolucije hrvatskog naroda nema ustaške revolucije. A revoluciju treba provesti i na narodnom i društvenom području, jer s jedne strane još je previše malo narodne svijesti, preveliko pomanjkanje narodnog ponosa, a sa druge strane se još osjećaju razlike između bogatih i siromašnih koje su ostale od glavničarskog (kapitalističkog) društvenog poredka.

B. POLITIČKI ODGOJ

Postojao je kod nas, a i drugdje, spor o tome, da li će se omladina politički odgajati i da li će biti politički djelatna ili ne. Mladež je, naime, u mnogim zemljama sudjelovala u stranačko-političkom radu i trvenjima, a kod nas je omladina takorekuć stvarala Državu Hrvatsku, ali ne u stranačkim organizacijama već u Ustaškom pokretu.

U demokratskim su državama stranke uvijek nastojale da steknu pomladak, koji će pomladjivati stranku i davati joj poleta. Time je omladina ušla u vrtlog političkog života i stranačkih trvenja. Obično su i unutar samih stranaka trvenja među pojedinim ličnostima, pa se omladina i tu dijeli i sjecka, priučava na podmetanja, prevare, zakulisne spletke i guranje na položaje. Takovo je političko izživljavanje kvarilo omladinu, pa je ona gubila idealizam i kvarila značaj.

Čitava pokoljenja, posebno intelektualne mladeži, tako su se politički iskvarila. Osim toga politička je djelatnost oduzela mladeži vrijeme za vlastitu izgradnju i za stručno izobražavanje, tako da se to kasnije bolno odražavalo u narodnom životu, jer smo na odgovorna mjesta dobili nesposobne stručnjake. To su eto prigovori koji su se stajali političkoj djelatnosti mladeži i koji su osnovani.

Drugo je, međutim, pitanje da li ćemo mladež odgajati nepolitički u ustaškoj državi, kao što su se u tom pogledu stajali zahtjevi u demokratskim državama.

Hrvatska mladež se već prije otvaranja Države Hrvatske odlučila protiv demokracije, dakle protiv stranaka i stranačko-političkog izživljavanja, a za Ustaški pokret. Ona je tu izvršila ogroman posao, koji je bio najpreči i koji je zahtijevao od nje mnogo žrtava. Ona je vodila ustašku promičbu i spremala se za revoluciju. Ona je revoluciju proživljavala u svojim dušama.

Danas je državu Hrvatsku Ustaški pokret ostvario. Osim čuvanja onog, što smo stekli, i osim obrane ustaškog poredka, imamo mnoge druge važne zadatke. Moramo revoluciju, koju smo proveli, iznutra učvrstiti, usavršiti i produbiti. Moramo stvoriti pokoljenje, koje je ne samo politički pouzdano, nego stegovno borbeno, a stručno spremno da Državu Hrvatsku učini među prvima na svijetu.

Ako imamo samo jednog stručnjaka za gradnju mostova, onda nećemo sami moći mostove graditi. To je jasno. Tu treba uzeti olovku i papira i računati: treba nam recimo pedeset stručnjaka za gradnju mostova, Ako ih nemamo pedeset, nego četrdesetdevet, i ako ti stručnjaci nisu Ustaše, onda nismo stvorili onakovu državu, kakovu trebamo. To je jasno i time je sve rečeno.

Mi ćemo politički odgajati mladež i to u smislu Ustaške Hrvatske i novog evropskog poredka. To je potrebno jer se narod politički nesvjestan može gušiti, u rodoljublju, ali svoje države ne će i ne može imati.

Ali treba naglasiti: Mladež se ne smije upuštati u političke pustolovine i makinacije za pojedine ličnosti i time upasti u spletke starijih. Nikakova politička legitimacija ne može nadoknaditi stručne spremu, poštenja i značaja, jer bez toga nema Ustaše. Mladež nije štafaža nikakove ličnosti. Samo Poglavnik preko nje stvara ustašku Hrvatsku. Nacionalizam mladeži mora biti čist i beskompromisan. Ne trebamo puzavaca, laskavaca i onih koji će samo pljeskati; trebamo jakih ličnosti, koji će misliti svojom glavom ali koji su stegovni i vjeruju u Poglavnika i Državu Hrvatsku.

Bolje je imati dva dobra Ustaše mehaničara, nego hiljadu papirnatih Ustaša bez pravog zanimanja.

C. DUHOVNI ODGOJ

Duhovni odgoj čovjeka jest odgoj njegovog uma, njegovog srca (osjećajnosti) i njegove volje (značaja).

Ustaškoj mladeži treba dati ustaški nazor na svijet. Njezin um treba podpuno i cjelovito oblikovati, tako da svaki ustaški misli i ustaški osjeća.

To blikovanje uma treba biti u skladu sa hrvatskim tradicijama, samoniklom uljudbom i uljudbom Zapada.

Nacionalni odgoj nije cjelovit, ako se ne temelji na vjeri naših otaca. Nacionalni odgoj nije cjelovit, ako naš nacionalizam nije još i socijalan (društvovan). Naš nacionalizam ne smije biti prazan i maglovit, on mora biti sadržajan i stvaran.

Kod duševnog se odgoja uma ne radi o trpanju znanja u glavu, nego o jasnom gledanju na sve životne pojave i svijet uopće. Svaki mora imati tako izgradjen nazor na svijet, da se može u svakom pitanju snaći i sve prosuditi s ustaškog gledišta.

U međusobnom saobraćaju i društvovnom životu ne odlučuje toliko znanje niti tjelesna snaga, koliko osjećaj za dobro, istinito i lijepo i jaka volja, jak značaj. Zato će se u mladeži morati uzgajati smisao za umjetnost. Tu treba doći do izražaja hrvatska samonikla uljudba.

Naše vježbe, sastanci, izleti, taborovanja, tečajevi, moraju biti škole značajeva, ljudi jake volje. Demokracija je uzgajala um, ali nije uzgajala značajeve i zato sve to nije služilo narodu, nego sloju izrabljivača, koji su za novac mogli kupiti beznačajne učenjake i umjetnike.

Trebat će popraviti; umjetnički ukus novih pokoljenja. Bolesna Europa izbacila je mnogo nagrdja, koje su se smatrale umjetninama, jer nije bilo zdravoga ukusa. Na području umjetnosti potrebno je stvoriti novi duh. Posebno radničkoj i seljačkoj mladeži treba dati prilike, da odgoji i oplemeni svoju dušu glazbom i književnošću.

Kad je već riječ o odgoju srca i volje, mjesto je da se spomene jedno vrlo važno pitanje kod odgoja mladeži, a to je seksualno pitanje, i pitanje odnošaja muške i ženske mladeži. To je goruće pitanje, posebno po gradovima koji su zatrovani pornografijom i gdje je žena ponižena do predmeta požude i zadovoljavanja u najnižem obliku.

U državi Hrvatskoj biti će omogućena rana ženidba odnosno udaja. To će već riješiti mnoge probleme. Osim toga novi način života mladeži odstraniti će mnoge suvišne probleme koji muče mladež. Fizički rad, neprestana zaokupljenost, život u prirodi, zdrav način ishrane, odstranjenje pornografije, sve će to služiti zdravijem shvaćanju i načinu života hrvatske mladeži.

Najglavnije je, da se opet probudi poštivanje žene-majke i viteški duh prema djevojci kao budućoj ženi i majci.

Treba paziti da vodje mladeži budu ispravni u tom pogledu i da ne pružaju zao primjer mladeži.

D. TJELESNI ODGOJ

Tijelo zahtijeva gibanje; inače omlitavi. Čovjek je prvotno produktivnim radom gibao i jačao svoje tijelo. Kasnije, kad se u društvu pojavila specijalizacija, bilo je ljudi koji se po svom zvanju nisu bavili uopće nikakovim tjelesnim radom. U današnjem društvu specijalizacija je došla tako daleko, da čitavi staleži naroda tjelesno uopće ne rade ili neznatno rade (na pr. intelektualci, činovnici, podvornici i slično), ili pak rade, ali jednolično samo s nekim dijelovima tjela, tako da njihovo tijelo ili omlitavi ili se nepravilno razvije, što je još gore. Radnici koji opet rade tjelesno, obavljaju tako teške poslove, da je to u većini slučajeva na štetu njihovog duševnog razvoja. Oni doduše razvijaju svoje mišice, ali im je, kao na primjer kod seljaka, čitavo tijelo ukrućeno i nepokretno, neelastično.

Okretno, zdravo i jako tijelo možemo najbolje razviti tjelovježbom, lakoatletikom i športom. To može intelektualnim i ostalim radnicima koji ne rade tjelesno, nadomjestiti gibanje kod tjelesnog rada. Onima, koji jednostrano rade i time nepravilno razvijaju svoje tijelo, može tjelovježba ispravljati jednostranost tjelesnog razvoja (ortopedska gimnastika).

Onima pak koji se bave grubim i teškim tjelesnim poslovima, mora tjelovježba služiti za odpuštanje njihovih napetih i prenapregnutih mišića zato da im tijelo dobije gibivost i okretnost, koju u radu možda ne dobiva.

Čitava uopće moderna tjelovježba ima cilj, da mišići budu gibivi a ne ukrućeni kao što se to postizavalo recimo zastarjelim Tyršovim tjelovježbenim sustavom.

Kad se mladež bavi športom treba nastojati:

1. da to ne bude jednostrano t. j. da se neko posveti samo jednoj grani športa.

2. da se suzbija prekomjerno rekorderstvo.

3. da se u športu razvija pravi viteški duh i nastoji izbjegavati sve što ne spada na šport ili što se dapače protivi njegovoj odgojnoj svrsi. Time ne kažemo, da šport nema i zabavnu svrhu.

Potrebno je još napomenuti da se u tjelesnom odgoju omladine tjelovježba provodi sustavno i stalno, a ne samo od nastupa do nastupa. Najbolji je sustav svakodnevne lične razvojne tjelovježbe.

Lične zato, jer svaki provodi prema potrebama bilo zasebno bilo s drugima.

Treba nastojati da mladež svakog jutra posveti oko pola sata jutarnjoj tjelovježbi. Budući da je to teško provesti, da bi svaki posebno vježbao, to će najbolje biti, ako se vježba skupno. Jedan izvježbani rojnik može predvoditi tu tjelovježbu za čitav vod ili satniju mladeži.

Hrvatska mladež mora biti zdrava, pravilno i lijepo razvijena, jaka i gibiva, bez obzira kojemu staležu pripada. Da bi takova postala provesti će »Ustaška mladež« čitav sustav tjelesnog odgoja: tjelovježbu, lakoatletiku, šport, izletništvo. Nastojati će osim toga postići bolje životne i zdravstvene uvjete, te bolji način prehrane za sve slojeve hrvatske mladeži.

E. KULT RADA

RADNA SLUŽBA MLADEŽI

Sustav tjelesnog odgoja ne može nikako nadomjestiti tjelesni rad. Prvo: tjelovježba, lakoatletika, šport i izletništvo nisu produktivni, kao što je na primjer tjelesni rad produktivan. Drugo: baš zbog toga nema tjelesni odgoj onoliko odgojne vrijednosti kao tjelesni rad.

U današnjem društvu, kao i nekada, rad, a posebno tjelesni rad, smatran je nečim sramotnim i nečim što treba izbjegavati. Zato se onaj, koji je tjelesno radio, smatrao manje vrijednim od drugih i imao manje prava i lošiji život. To je jako razvijeno u našem društvu, i zato ima sve više ljudi, koji izbjegavaju svaki rad a posebno seljački i uopće tjelesni rad.

Ustaški pokret provodi u skladu s novim poredkom duboku revoluciju na tom području. Rad, a ne zlato, najveća je vrijednost naroda. Radom i suradnjom svih, stvaraju se nova dobra i nove vrijednosti. Temelj vrijednosti jednog čovjeka je njegov rad i njegov značaj. Govorimo o radu svake vrste, koji je društvu potreban, dakle ne samo o tjelesnom radu.

Ustaška mladež treba tjelesno raditi. U tomu leži velika odgojna snaga. Mladež će upoznati život onih koji rade svojim mišicama i znati će ih cijeniti. Osim toga od tjelesnog se rada vide uvijek neposredne posljedice, i zato je mnogo odgojniji, jer će mladež sama vidjeti plod svoga rada, dobra koja je stvorila svojom rukom, te će se kod nje razviti osjećaj, da je nešto učinila za korist zajednice i da samo time može zaraditi svoj kruh.

Mladež koja do sada nije imala prilike da radi za zajednicu, koja dobrim dijelom uopće ne zna što je to tjelesni rad, koja se do sada šetala po ulicama, ljenčarila na kupanju, bavila se svačim, što može nezaposlena i iskvarena mašta izmisliti, ta mladež treba sada uzeti motiku, kramp i lopatu u ruke i diljem Hrvatske staviti svoje još mlade ruke u službu domovini i narodu.

Možda će se tu više potrošiti nego li će od toga biti koristi. Nije to važno, važna je velika odgojna snaga tjelesnog rada i zajedničkog života. Najidealnije je, da se radna služba provodi u radnim taborima, gdje će mladež ne samo raditi, nego gdje će se odgajati, vršiti tjelesni odgoj i imati zdravu i vedru zabavu svake vrste. Tako će se stvarati novo pokoljenje, zdravo, jako, vedro i ustaško u svakom pogledu — nova mladež Ustaške Hrvatske.

F. VOJNIČKI ODGOJ

Ustaša znači borac. Hrvat znači borac. Pojam hrvatstva i ustaštva se ne da odijeliti od pojma ratnika. Ne znači da smo mi Hrvati militaristički narod.

Vjekovne borbe za svoj obstanak, svoju slobodu i nezavisnost, stoljetne borbe za obranu zapada od istoka, sve je to iz nas stvorilo borce i ratnike. Borba je isto tako sadržaj naše narodne duše, kao i zemlja i rad na zemlji. To je povijesna istina.

Ali s obzirom na moderni rat manjka nam dvoje: stega i tehnička sprema.

Hrvatsku mladež treba odgojiti za rad ali i za borbu, Nezavisnost koju smo stekli i ono što smo stvorili, trebamo biti sposobni obraniti svojim mišicama i svojom krvlju.

Ustaška mladež treba biti prije svega škola stega. Čarkare treba odgojiti za poslušnost prema nadređenima, ali i nadređene treba odgojiti da znadu zaslužiti i očuvati svoj ugled i da ga ne zlorabe. To je veliki problem vojničkog odgoja, jer stega ne ovisi samo o podređenima nego i o nadređenima. Osim toga valja postići, da izvan službe odnošaj nadređenih i podređenih bude drugarski, a da pri tom ipak ne strada ugled nadređenog. I zato treba odgojiti ljude.

S obzirom na opremu moderne vojske dobro je da se omladina osposobi za vožnju raznim vozilima (dvokolicu, motor, samovoz i t. d.).

Čim je Ustaška mladež stegovnija, naobraženija i borbenija, tim će bolje biti hrvatsko domobranstvo.

Neprijatelj se ne pobjedjuje samo oružjem, on se pobjedjuje i duševnom veličinom plemenitošću. Treba mladež naučiti, da je viteštvo najljepša odlika ratnika. Ne radi se tu o osjećajnosti, koja može biti vrlo lakovjerna, nego o poštenju i čovječnosti u borbi. Ne bi bilo u skladu niti s našim predajama, i s uljudbom zapada, koja je prožeta kršćanstvom, kad ne bi takovi bili. Njemačka vojska, koja ne pozna zapreka, ima u velikoj mjeri te odlike, i na primjer Francusku je ta njemačka vojska pobjedila oružjem, ali ju je viteškim postupkom razoružala. Naravno, da se prema svakom narodu ne može jednako postupati, ali ratnika nikada ne smije voditi slijepi bijes, nego junaštvo, poštenje i odlučnost da se pobijedi do kraja.

Ustaška Hrvatska mora biti medju prvima na svijetu. A to će biti tek onda, kad bude svaki Hrvat na svom mjestu, kad bude više vrijedio, nego svaki pripadnik drugog naroda. To treba ucijepiti u srce novom pokoljenju ustaške Hrvatske, koja prolazi kroz »Ustašku mladež« i koju mi, voditelji ovog rata, moramo spremiti tako, da Hrvatska zaista bude prva na svijetu. O mladeži ovisi budućnost, a mladež u ustaškoj Hrvatskoj ovisi o nama zapovjednicima i zamjenicima odjelnim upraviteljima, satnicima, vodnicima i rojnicima. Uložimo zato sve sile da stvorimo novu mladež i novu Hrvatsku. To je posao u kojem doduše ne ćemo morati davati svoju krv, ali ćemo morati dati svoju ljubav, svoju strpljivost i svoj život, ali u smislu

svakodnevne žrtve za budućnost Hrvatske. Taj posao je isto tako važan kao i svaki drugi posao, pače kao što je bila važna i revolucija za nezavisnost i ustaštvo Hrvatske. Taj rad je zapravo nastavak revolucije, preobraženje Hrvatske, i o njemu ovisi da li će ustaška revolucija uspjeti do kraja.